

[Johs. Christiansen.]

styrelsen. Jeg tror ikke, man gavner noget ved her at skære et Hjørne af det kommunale Selvstyre, og jeg vil endnu en Gang henstille til Tingets Medlemmer, at de stemmer for § 3.

Maa jeg til Slutning gøre den yderligere Bemærkning, at vi inden for mit Parti meget beklager, at det ikke har været muligt at naa til Enighed om en effektiv Revision af vor Vaabenlov. Vi betragter vedblivende en saadan Lovgivning som nødvendig, ikke mindst som Forholdene stadig er her i Landet, men med den generelle Dispensation, som er givet i § 9, og idet det er ganske andre Myndigheder, der i Virkeligheden faar Afgørelsen, end Justitsministeren, kan vi desværre ikke medvirke til Lovforslagets Fremme.

Svend Nielsen: Jeg vil takke den højt-ærede Justitsminister, fordi han har givet Tilsagn om, at Spørgsmaalet om Oplagring af Klor paa Islands Brygge vil blive taget op til fornyet Undersøgelse gennem Justitsministeriet, og det vilde yderligere glæde mig, om det under en eller anden Form vilde være muligt at informere Offentligheden om, hvordan det er fat med hele dette Problem, efter at der er foretaget en saadan Undersøgelse, netop fordi denne Sag har været stærkt diskuteret, og fordi jeg er vidende om, at man ude paa Islands Brygge fortsat er interesseret i Problemet, og naturligvis i Særdeleshed derude gerne vil have en Redegørelse fra Justitsministeriet.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup vil jeg gøre opmærksom paa, at mine Indvendinger imod det Ændringsforslag, der er stillet som Nr. 1, ikke gik ud paa, at ikke enhver, der havde faaet betroet et Vaaben, skulde have Erstatning. Min Kritik tog sit Udgangspunkt deri, at en Del Borgere, som skaffede sig et Vaaben fra Fjenden under Besættelsen paa en eller anden Maade, betragter dette Vaaben som et Klenodie — det gør de, selv om der er nogle i det høje Ting, der ikke forstaar, at de gør det —, og jeg sagde, at for deres Vedkommende maa det være nok, at de skal aflevere det. Jeg tilføjede ydermere, at jeg har ikke den Opfattelse, at det for disse Personer i og for sig er et Spørgsmaal om Erstatning, men jeg synes, at naar det er præciseret, at Vaabenet skal afleveres, maa det være tilstrækkeligt.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup efterlyser en Motivering for det Standpunkt, som mit Parti indtager til denne Lovgivning. Jeg har under Lovforslagets første Behandling redegjort for, hvorfor jeg mente, at

Princippet i denne Lov burde ændres. Men jeg skal gerne ganske kort gentage denne Motivering. Jeg gjorde opmærksom paa, at da man i sin Tid, i 1934, gennemførte Loven, var det under ganske bestemte Forudsætninger, som var til Stede dengang. Lovens Fædre gjorde opmærksom paa, at Tilstanden var saadan her i vort Land, ikke mindst under Hensyntagen til de nazistiske Provokatorers Virksomhed, at en saadan Lov var en Nødvendighed til Sikring af Demokratiet. Det var Motiveringen for Loven. Der er imidlertid gaaet 12 Aar siden 1934, og meget har forandret sig siden da; det vil det ærede Medlem Hr. Hækkerup jo i hvert Fald ikke benægte. De Forudsætninger, som var til Stede paa det daværende Tidspunkt, er ikke til Stede i Dag, og i den mellemliggende Tid er der ydermere sket det, at det danske Folk har deltaget i Kampen for Landets Frihed, store Dele af det danske Folk har under de vanskeligste Forhold sikret sig Vaaben ad forskellige Veje for at kunne kæmpe for Friheden. Og endelig beder jeg herudover det ærede Medlem Hr. Hækkerup bemærke, at denne Afvæbning af Folket gjorde det uhyre vanskeligt at skabe en Modstandsbevægelse; det vil alle, som under en eller anden Form har deltaget i dette Arbejde, erkende. Det er udelukkende saadanne Betragtninger, som nødvendigvis her ved anden Behandling maa blive noget kortfattede, der har bevirket, at jeg har den Opfattelse, at under Hensyntagen til de Erfaringer, vi bør høste af hele Situationen, vil det være rigtigt, naar vi nu lovgiver paa dette Omraade, ikke at tage vort Udgangspunkt i Situationen i 1934, men i Situationen som den foreligger nu, og der er intet, der tyder paa, at Stillingen herhjemme — her tænker jeg paa Stillingen i Folket — er af en saadan Karakter, at det har noget med Forsøg paa at tilvejebringe Kaos, Anarki eller andet at gøre, naar man hævder Princippet om, at det, der bør sikres ved Lovgivningen, er, at enhver hæderlig national Borger bør have Ret til at have et Vaaben hjemme i sin Stue, for saa vidt han ønsker at have det.

Jeg er saamænd ikke sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Hækkerup, som formentlig har hørt min Redegørelse for dette Spørgsmaal en Gang før, vil anerkende de Synspunkter, jeg her har fremsat, men det er altsaa min Motivering for, at jeg har anbefalet, at Lovens Princip blev ændret.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen vil jeg oplyse om, at jeg saavel i mine Udtalelser om Lovforslaget som i Betænkningen har pointeret, at Retten til Vaaben-